

Σαντορίνης, ενεφανήστι ὁ ὀσιωτάτος ἐν ιερομονάχοις κυρ Χριστοφόρος ὁ οικονόμος του μετοχίου ἐδῶ τοῦ Μεγα Θεολόγου Πάτμου γηρεύοντας δικαιώματα, πῶς ἐστήναμεν ἐνὸς τεσταμέντου καμομένου εἰς τὸ νισὴν τῆς Κρήτης, εἰς τὸν Μιλοπόταμον, ἀπὸ τὴν ποτε κερὰ Νικολέτα Σοροτοπούλα, χίρα του πότε μισερ Σήφη Γαβαλᾶ, γραμμενου ὑπὸ χεῖρὸς κυρ Ιωάννου Λοίμνου, νοταρίου, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον στοῖς 1547 Ιανουαρίου 6 ὡς εἰς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον λέγει, πῶς αφήνει εἰς ἄνωθεν λεγομένου μοναστηριου του Μεγα Θεολόγου Πάτμου ἓνα ἀμπέλι ευρησκόμενου εἰς τὴν Μεσαριαν, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργη, καὶ ἔστοντας να τὸ ἔχει προσιλομένο εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι· ἢ ἄνωθεν λεγομενι πότε κερὰ Νικολέτα καμνη λογης κρίση, δε μπορει να λήφει παρὰ μὲ δικαιοσιν να καμει νὰ ἔχει τὸ μοναστήρι ἐκεῖνο ὅπου του ἐφίκαν· καὶ διὰ τοῦτο ζητει εἰς τὴν αὐθεντία τως να του δόσουν τὸ ποσέσιο καὶ ἂν καλὰ καὶ να τὸ ἔχει πουλιμένο ὁ ἡός της ο μισερ Μανούσος Γαβαλᾶς· καὶ ἡ πᾶτεράις δὲ ἔχοντας τὸ τεσταμένο δὲν ἐγήρεσαν δικαιώματα πὸν ἔχη ὅπου τὸ ἠγόρησε οὔτε τὸ ἠγόρησε οὔτε πῖγε κόντρα του ἄνωθεν μισερ Μανούσου καὶ ἔτζι ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ἐπίτροπος του λεγομενου μοναστηριου ὁ ἄνωθεν εὐγενεστατος μισερ Τζάνες Συρίγος καὶ μισερ Ιάκωμος Γαβαλᾶς καὶ μισερ καὶ μισερ Ἀντώνις Σιγάλας δὲν ἠθέλησαν να πατζαριστοῦν διὰ κριτάδαις, ἀνταυτῶν δὲ ἐπροσκάλεσαν τὸν θεοφιλέστατον κυρ ἐπισκοπον καὶ τοῦς εὐγενεστάτους ἄρχοντας μισερ Γερόνημον Κρήσπον, μισερ Νταμένηγον Κρήσπον καὶ μισερ Νικολάκην Γαβρᾶ καὶ ἐτῆν ἐπέτασαν τὸν κυρ Ιάκωμον τῆς Ἀγγελήνας, ἀγοραστή τοῦ λεγομενου πραμά του, ὁ ὁποῖος ἐπιλογήθει λέγοντας πῶς το ἐγόρασε ἀπὸ τὸ φανερό, οὔτε αὐτος καὶ κατεῖς δὲν ἐκοιτράσπισεν τόσον κερὸν καὶ μὲ δίκαιον εἶναι να γηρεύουν ἐκεῖνον ὅπου του τὰ ἐπέτασαν καὶ ἄλλα πολλὰ ὅπου εἶπεν διὰ φρόνη τῶν δικαιωμάτων του· καὶ τὰ ἐξῆς λοιπὸν ὁ ἀνωθεν θεοφιλέστατος καὶ ὁ ἄνωθεν εὐλαβέστατος ἀθέτης πρὸ Πιέρος καὶ οἱ ἄνωθεν ἄρχονταίς, γρικόντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀνωθεν μεριδῶν, θορόντας τὸ λεγομενο τεσταμένο κηρίζοντας τὸ ὄνομα του Δεσπότη Χριστοῦ ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὁ ἄνωθεν λεγόμενος οικονόμος νὰ εἶναι βουλημένος εἰς ποσέσιο ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸ λεγόμενο πράμα, κατὰ τὸ τεσταμένο, σὰν πράμα προσυλομενο του λεγομένου μοναστηριου· καὶ ὁ ἄνωθε κυρ Ιάκωμος νὰ πάει κοντρα ἐκείνου ὅπου του το ἐπόνησε καὶ εἰς τὰ καλὰ του ρεσαλβάροντας κερὸ δικαιώματα του ἄνωθεν μισερ Μανούσου ἂν ἔχει να δείξει ἄλλη ορδηνήα ἡστερόττερη ἢ κοντετζιὸν ἢ ἄλλο καὶ τα ἐξῆς ...».

161

1596. Διαθήκη. Χανιά.

Μαρία Χαιρέτη, «Ἡ ἐν ἀκρωτηρίῳ Κυδωνίας γυναικεία μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κερατιδιώτη καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαβριήλ Σεβήρου. Ἑλληνικὰ ἔγγραφα (1596-1615)», *Θησαυρίσματα* 6 (1969), σ. 163-165.

162

1596-1634. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πασχάλης, «Ἡ ἐν Γαυρείῳ τῆς Ἄνδρου μονὴ τοῦ Παντοκράτορος

καὶ τρία ἀνέκδοτα περὶ αὐτῆς σιγίλλια Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, παπᾶ καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ Ραφαὴλ Β΄, Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ καὶ ἄλλων ἀνεκδότων γραμμάτων», *Θεολογία* 10 (1932), σ. 215, 226-228.

163

1596-1701. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος κατὰ τὸν δέκατον ἑβδομον αἰῶνα», *Πέταλον* 7 (1999), σ. 23-29 αρ. 1-6, σ. 31 αρ. 8, σ. 33-36 αρ. 10-11, σ. 37-54 αρ. 13-30.

164

1597. Προικοσύμφωνο (νοταριακὴ πράξις). Σύρος.

Ἄ. Μηλιαράκης, «Προικοσύμφωνον συνταχθὲν ἐν Σύρῳ τῷ 1597», *Ἀρμονία* 11 (1900), σ. 697-699.

165

1597. Διαθήκη. Κεφαλονιά.

Κ. Χρυσόχοϊδης, «Τὸ μετὰ τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Κεφαλονιά (τέλη 16^{ου} αἰ.)», *Κεφαλληνιακὴ Λογιστὴ* 2 (1977), σ. 210-213, αρ. 2.

165α

1597. Εἰδικὸ πληρεξούσιο. Χάνδακας.

Σ. Ευαγγελάτος, «Μία δίκη (1582-1583) τοῦ Γεωργίου Χορτάτση τοῦ Ἰωάννη», *Παράβασις* 3 (2000), σ. 56-57, αρ. 23.

165β

1597-1602. Συνοδικές αποφάσεις. Κωνσταντινούπολη.

L. Petit, *Actes de l'Athos. II. Actes de Pantocrator*, St. Petersburg 1903, σ. 52-55 αρ. 18-21

166

1597-1605. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Ἀπελευθέρωσις αἰχμαλώτου ἐν Ἄνδρῳ κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα», *Πέταλον* 3 (1982), σ. 87-97, αρ. 1-10.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

